RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

TUSSENARREST

van 24 november 2022 met nummer RvVb-A-2223-0270
in de zaak met rolnummer 2122-RvVb-0245-A

Verzoekende partij	**FACTUM FINANCE bv** vertegenwoordigd door advocaten Filip DE PRETER en Bert VAN HERREWEGHE met woonplaatskeuze te 1000 Brussel, Keizerslaan 3
Verwerende partij	**de provincie ANTWERPEN, vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad** met woonplaatskeuze te 2018 Antwerpen, Koningin Elisabethlei 22

I. Voorwerp van het beroep

De verzoekende partij vordert door neerlegging in het digitaal loket op 30 november 2021 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 28 oktober 2021, waarmee haar een omgevingsvergunning wordt geweigerd voor het verkavelen van percelen in 21 kavels voor vrijstaande eengezinswoningen, na ontbossing en grondafstand (omgevingsnummer: OMV_2019124260).

De verwerende partij heeft het bestuurlijk beroep van derden tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Putte van 15 juni 2020 ingewilligd.

Het project ligt in 2580 Putte aan de Grensstraat 13/Heidelaan 31 en heeft als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie D, nummers 837 K 4, 837 G 5, 837 P 2, 837 G 3, 837 F 5, 837 Y 0.

II. Rechtspleging

De verwerende partij bezorgt het administratief dossier en dient geen antwoordnota in. De verzoekende partij dient een toelichtende nota in.

De procespartijen werden opgeroepen voor de zitting van 6 oktober 2022. Ze hebben ingestemd met het schriftelijk behandelen en in beraad nemen van de zaak (artikel 85, §3 Procedurebesluit).

III. Feiten

Op 4 oktober 2019 vragen de verzoekende partij en INTOP – AXIOS samen een omgevingsvergunning aan voor het verkavelen in 21 kavels voor vrijstaande eengezinswoningen, na ontbossing en grondafstand, van percelen gelegen in 2580 Putte aan de Grensstraat 13/Heidelaan 31.

De aanvraag voorziet ook het afbreken van bestaande constructies, het aanleggen van wadi's en groenzones, een nieuw aan te leggen wegenis die als doodlopende weg op de Heidelaan uitkomt, en het verbreden van de Heidelaan.

Op 30 oktober 2019 wordt de aanvraag verduidelijkt met een rooilijnenplan.

Tijdens het openbaar onderzoek worden negen bezwaarschriften ingediend.

De gemeenteraad van de gemeente Putte keurt op 27 mei 2020 de tracéwijziging van de Heidelaan en het tracé en de uitrusting van de nieuwe weg goed.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Putte verleent op 15 juni 2020 een omgevingsvergunning onder voorwaarden.

Tegen die beslissing tekenen derden op 23 juli 2020 bestuurlijk beroep aan bij de verwerende partij.

Diezelfde dag tekenen ze tegen het besluit van de gemeenteraad van 27 mei 2020 beroep aan bij de Vlaamse minister van mobiliteit en openbare werken.

Bij besluit van 19 juli 2021, verbeterd bij besluit van 25 augustus 2021, heeft de Vlaamse minister van mobiliteit en openbare werken het besluit van de gemeenteraad van 27 mei 2020 vernietigd.

Op 2 september 2021 stelt de verzoekende partij de verwerende partij in kennis van de beslissing van de Vlaamse minister van mobiliteit en openbare werken van 19 juli 2021, en vraagt ze om de provinciegouverneur de gemeenteraad opnieuw te laten samenroepen bij toepassing van artikel 65, eerste lid van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: OVD).

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 21 oktober 2021 om het beroep in te willigen en de omgevingsvergunning te weigeren.

De verzoekende partij vraagt op 21 oktober 2021 om de hoorzitting van 26 oktober 2021 uit te stellen, in afwachting van de zitting van de gemeenteraad van 28 oktober 2021.

Op 22 oktober 2021 meldt het diensthoofd van de dienst omgevingsberoepen van de verwerende partij dat er geen reden tot uitstel van de hoorzitting is.

Na de hoorzitting van 26 oktober 2021 verklaart de verwerende partij het beroep op 28 oktober 2021 gegrond en weigert ze een omgevingsvergunning.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

1.
De verzoekende partij voert de schending aan van:

- de artikelen 31/1, §1, 65 en 66, §6 OVD;
- de artikelen 10 en 11 van de Grondwet;
- de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet);
- het zorgvuldigheids- en het materiële motiveringsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij vat haar middel zelf treffend samen als volgt:

> “In het middel is de vraag aan de orde of de gemeenteraad na een vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing “zaak der wegen” door de Vlaamse Regering ingevolge het beroep dat ingediend is conform artikel 31/1, §1 OVD, nog gerechtigd is een herstelbeslissing te nemen, en daartoe desgevallend kan of moet uitgenodigd worden krachtens artikel 65 OVD (thèse van de verzoekende partij), dan wel of artikel 66, §6 OVD in dat geval aan de overheid in graad van beroep geen andere mogelijkheid laat dan de weigering van de vergunning, zonder dat een herstelbeslissing door de gemeenteraad mogelijk is (thèse van de bestreden beslissing).
>
> De verzoekende partij meent dat de eerste thèse dient te worden gevolgd. Dit is enige thèse die overeenstemt met de uitdrukkelijke wil van de decreetgever, en is de enige thèse die in overeenstemming is met een grondwetsconforme lezing van deze decretale bepalingen.
> In ondergeschikte orde wordt aangevoerd dat, indien de bepaling niet als dusdanig moet worden gelezen, artikel 66, §6 tweede lid OVD manifest strijdig is met artikel 10 en 11 van de Grondwet. Om die reden wordt gevraagd een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.”

1.1

De verzoekende partij licht toe dat de verwerende partij, door geen gevolg te willen geven aan haar verzoek om de gemeenteraad te laten samenroepen, klaarblijkelijk van oordeel is dat zij, door de vernietiging van het gemeenteraadsbesluit dat de zaak der wegen goedkeurt, niet anders kon dan de vergunning te weigeren overeenkomstig artikel 66, §6, tweede lid OVD.

De verzoekende partij is het niet eens met die rechtsopvatting. Volgens haar diende 65 OVD toegepast te worden omdat er geen beslissing over de zaak der wegen meer is wanneer de Vlaamse regering het desbetreffend gemeenteraadsbesluit vernietigt. Omdat alleen de gemeenteraad bevoegd is om over de zaak der wegen te beslissen, moet de gemeenteraad volgens haar nog de kans krijgen om ambtshalve dan wel op verzoek een herstelbeslissing te nemen alvorens in beroep over de vergunningsaanvraag beslist wordt.

Ze wijst daarvoor op de parlementaire voorbereiding van het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen (hierna: Gemeentewegendecreet) dat de artikelen 31/1, §1, 65 en 66, §6 in het OVD ingevoegd heeft en, meer in het bijzonder, op de memorie van toelichting (MvT, *Parl.St*. Vl.Parl. 2018-19, nr. 1847/1, 45-47). Ze verwijst ook naar de op de website van het Departement Omgeving op 19 november 2020 gepubliceerde FAQ-lijst.

Volgens de verzoekende partij bestaat er een tegenstrijdigheid tussen artikel 66, §6, tweede lid OVD, dat lijkt te wijzen op een gebonden bevoegdheid om de vergunning te weigeren, en artikel 65 OVD, dat lijkt te wijzen op een gebonden bevoegdheid om vast te stellen dat er geen gemeenteraadsbeslissing is en om de gouverneur te verzoeken om de gemeenteraad samen te roepen. Dergelijke situatie moet worden opgelost naar de uitdrukkelijke wil van de decreetgever, en die is hier duidelijk: in de parlementaire voorbereiding wordt uitdrukkelijk gesteld dat bij vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing de gemeenteraad een nieuwe beslissing kan nemen alvorens de beroepsinstantie beslist over de vergunningsaanvraag. Dit staat ook zo in de bovengenoemde FAQ. Dit is volgens de verzoekende partij de enige lezing die in overeenstemming is met het gelijkheidsbeginsel.

1.2

In ondergeschikte orde verzoekt de verzoekende partij aan de Raad om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

Artikel 66, §6 tweede lid OVD, in de lezing dat er geen herstelbeslissing mogelijk is, leidt volgens haar tot een verschillende behandeling van de burger in situaties die volkomen vergelijkbaar zijn.

Volgens haar kan onderhavige situatie vergeleken worden met de situatie waarbij de aanvrager eenzelfde aanvraag indient, maar geconfronteerd wordt met een totale afwezigheid van beslissing van de gemeenteraad, en vervolgens met een weigering van de vergunning door het college. De aanvrager kan dan in beroep gaan tegen de weigering van de vergunning, waarbij het bestuur in beroep conform artikel 65 verplicht is om de gouverneur te verzoeken een nieuwe beslissing te nemen.

Onderhavige situatie kan ook vergeleken worden met de situatie waarbij de aanvrager de aanvraag tot aanleg, verplaatsing of opheffing niet opneemt in de vergunningsaanvraag, maar deze aan de gemeenteraad voorlegt met toepassing van artikel 16 en volgende van het Gemeentewegendecreet. Dit leidt dan tot een beslissing over een gemeentelijk rooilijnenplan, die met toepassing van artikel 24 het voorwerp uit kan maken van een administratief beroep bij de Vlaamse Regering. Dit beroep kan dan leiden tot een vernietiging van de gemeenteraadbeslissing, wat inhoudt dat de gemeenteraad een nieuwe beslissing kan nemen.

Enkel in onderhavige situatie wordt de aanvrager de mogelijkheid van een herstelbeslissing ontnomen. Voor zulk verschil in behandeling bestaat volgens haar geen redelijke verantwoording.

De verzoekende partij verzoekt de Raad daarom in ondergeschikte orde om de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof:

> "Schendt artikel 66, §6, tweede lid van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, zoals gewijzigd door artikel 76 van het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen
>
> - In de lezing dat dit artikel eraan in de weg staat dat na een vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing over de zaak der wegen na een beroep bij de minister de gemeenteraad alsnog een nieuwe beslissing neemt over de zaak der wegen
> - De artikelen 10 en 11 van de grondwet
> - Doordat het een onderscheid invoert tussen enerzijds de burger die een aanvraag tot omgevingsvergunning heeft ingediend met een verzoek tot aanleg van een gemeenteweg, en in graad van beroep wordt geconfronteerd door een vernietiging van de gemeenteraadbeslissing over de zaak der wegen en anderzijds de burger die een aanvraag tot omgevingsvergunning heeft ingediend en in graad van beroep wordt geconfronteerd door een afwezigheid van een gemeenteraadbeslissing over de zaak der wegen, waarbij de eerstgenoemde op grond van de gecontesteerde bepaling de vergunning automatisch geweigerd moet zien worden op grond van het gecontesteerde artikel 66, §6, tweede lid OVD, terwijl in het geval van de laatstgenoemde de bevoegde overheid verplicht is tot het richten van een verzoek tot de gouverneur om de gemeenteraad te verzoeken om een nieuwe beslissing te nemen
> - En doordat het een onderscheid invoert tussen enerzijds de burger die een aanvraag tot omgevingsvergunning heeft ingediend met een verzoek tot aanleg van een gemeenteweg, en in graad van beroep wordt geconfronteerd door een vernietiging van de gemeenteraadbeslissing over de zaak der wegen en anderzijds de burger die voordeel kan halen uit een gemeentelijk rooilijnenplan dat met toepassing van artikel 16 van het gemeentewegendecreet wordt goedgekeurd, en dat het voorwerp uitmaakt van een administratief beroep dat leidt tot een vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing, waarbij de eerstgenoemde op grond van de gecontesteerde bepaling de vergunning automatisch geweigerd moet zien worden op grond van het gecontesteerde artikel 66, §6, tweede lid OVD, zodat de gemeenteraad zich niet opnieuw over de zaak kan uitspreken, terwijl in het geval van de laatstgenoemde de gemeenteraad zich wel opnieuw over het rooilijnenplan kan uitspreken.
> - Zonder dat deze onderscheiden een verantwoording hebben die een wettig doel dient, objectief en pertinent is en evenredig zijn in het licht van die verantwoording."

2.

Bij gebrek aan een antwoordnota wijst de verzoekende partij in haar toelichtende nota op de uiteenzetting in haar verzoekschrift. Ze actualiseert deze met de op de website van het

Departement omgeving op 17 maart 2022 bekendgemaakte nieuwe versie van de FAQ-lijst (https://omgeving.vlaanderen.be/decreet-gemeentewegen) als aanvullend stuk.

Beoordeling door de Raad

1.
De verwerende partij weigert in graad van beroep de gevraagde omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden op grond van de volgende overwegingen:

> "…
> In het kader van de aanvraag heeft de gemeenteraad van Putte op 27 mei 2020 een besluit genomen over de zaak der wegen.
>
> De gemeenteraad heeft de zaak van de wegen goedgekeurd.
>
> Tegen deze beslissing werd een beroep ingediend bij de administratieve beroepsinstantie, zijnde de Vlaamse Regering. De beslissingstermijn inzake het omgevingsvergunningsberoep werd daardoor geschorst tot de dag na de datum van de beslissing van de Vlaamse Regering.
>
> Op 19 juli 2021 beslist de Vlaamse Regering om de gemeenteraadsbeslissing te vernietigen.
>
> Omdat er in het ministerieel besluit van 19 juli 2021 een materiële fout was geslopen, is er op 25 augustus 2021 een nieuw ministerieel besluit genomen dat het ministerieel besluit van 19 juli 2021 opheft.
>
> Ook het besluit van 25 augustus vernietigt het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Putte van 27 mei 2020.
>
> **Overeenkomstig artikel 66, §6 OVD moet de omgevingsvergunning in beroep worden geweigerd omdat de Vlaamse Regering de beslissing van de gemeenteraad heeft vernietigd.**
>
> Artikel 66, §6 OVD (eigen onderlijning), luidt als volgt:
>
> "§ 6. Een vergunning voor aanvragen met aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg kan in beroep pas verleend worden na de goedkeuring van de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van de gemeenteweg door de gemeenteraad, met toepassing van artikel 31.

> Als de gemeenteraad de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing niet heeft goedgekeurd, of als de Vlaamse Regering de beslissing heeft vernietigd met toepassing van artikel 31/1, wordt de omgevingsvergunning in beroep geweigerd."
>
> Aangezien de Vlaamse Regering de gemeenteraadsbeslissing heeft vernietigd, moet de omgevingsvergunning in graad van beroep worden vernietigd.
> …"

Hieruit blijkt dat de verwerende partij van mening is dat, als de Vlaamse regering de beslissing van de gemeenteraad over de zaak van de wegen vernietigt, ze op grond van artikel 66, §6, tweede lid OVD er toe gehouden is om de omgevingsvergunning in graad van beroep te weigeren.

2.

De verzoekende partij betwist deze rechtsopvatting, en meent - met verwijzing naar de parlementaire voorbereiding bij het Gemeentewegendecreet - dat in een grondwetsconforme lezing de gemeenteraad na de vernietiging van haar beslissing door de Vlaamse regering nog gerechtigd is om een herstelbeslissing te nemen en daartoe uitgenodigd kan of zelfs moet worden overeenkomstig artikel 65 OVD. Ondergeschikt vraagt ze de Raad om een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

3.

Artikel 31/1 OVD luidt als volgt:

> "§ 1. Tegen het besluit van de gemeenteraad over de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg kan in het kader van een schorsend administratief beroep tegen de vergunningsbeslissing een georganiseerd administratief beroep worden ingesteld bij de Vlaamse Regering door de personen of instanties, vermeld in artikel 53. De vereiste, vermeld in artikel 53, tweede lid, is ook van toepassing op het beroep tegen het besluit van de gemeenteraad.
>
> Het beroep leidt tot de vernietiging van het bestreden besluit of tot de afwijzing van het beroep op grond van de onontvankelijkheid of de ongegrondheid ervan.
>
> § 2. Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid met een beveiligde zending ingediend bij de Vlaamse Regering binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat op:
> 1° de dag na de datum van de betekening van de bestreden beslissing voor die personen of instanties aan wie de beslissing betekend wordt;

2° de dag na het verstrijken van de beslissingstermijn als de omgevingsvergunning in eerste administratieve aanleg stilzwijgend geweigerd wordt;
3° de dag na de eerste dag van de aanplakking van de bestreden beslissing in de overige gevallen.

De indiener van het beroep bezorgt op straffe van onontvankelijkheid gelijktijdig met de beveiligde zending van het beroep aan de Vlaamse Regering, een afschrift van het beroepschrift met een beveiligde zending aan het college van burgemeester en schepenen en aan de bevoegde beroepsinstantie, vermeld in artikel 52.

§ 3. Het college van burgemeester en schepenen bezorgt het volledige dossier of een afschrift daarvan onmiddellijk na de ontvangst van het afschrift van het beroepschrift, aan het Departement Mobiliteit en Openbare Werken.

§ 4. De Vlaamse Regering neemt een beslissing over het beroep binnen een termijn van negentig dagen, die ingaat de dag na de ontvangst van het dossier, vermeld in paragraaf 3. Die termijn is een termijn van orde.

De Vlaamse Regering brengt de indiener van het beroepschrift, de bevoegde overheid en de gemeente onmiddellijk op de hoogte van haar beslissing.

§ 5. Het besluit van de gemeenteraad over de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg kan alleen worden vernietigd:
1° wegens strijdigheid met het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen;
2° wegens strijdigheid met de doelstellingen en principes, vermeld in artikel 3 en 4 van het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen, en in voorkomend geval het gemeentelijk beleidskader en afwegingskader, vermeld in artikel 6 van hetzelfde decreet;
3° wegens de niet-naleving van een substantiële vormvereiste."

Artikel 65 OVD luidt als volgt:

"Als de aanvraag de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg omvat en de bevoegde overheid vaststelt dat de gemeenteraad daarover geen beslissing heeft genomen, roept de gouverneur op verzoek van de deputatie, de Vlaamse Regering of de gewestelijke omgevingsambtenaar, de gemeenteraad samen om te beslissen over de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van de gemeenteweg.

De gemeenteraad spreekt zich uit over de ligging, de breedte en de uitrusting van de gemeenteweg, en over de eventuele opname in het openbaar domein. De gemeenteraad kan daarbij voorwaarden opleggen en lasten verbinden, die de bevoegde overheid in de eventuele

vergunning opneemt. De rechtsbescherming met betrekking tot die voorwaarden en lasten is dezelfde als die met betrekking tot de vergunning.

De gemeente bezorgt de beslissing van de gemeenteraad over de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van de gemeenteweg aan de bevoegde overheid binnen zestig dagen na de samenroeping door de gouverneur."

Artikel 66, §6 OVD luidt als volgt:

"…
§ 6. Een vergunning voor aanvragen met aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg kan in beroep pas verleend worden na de goedkeuring van de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van de gemeenteweg door de gemeenteraad, met toepassing van artikel 31.

Als de gemeenteraad de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing niet heeft goedgekeurd, of als de Vlaamse Regering de beslissing heeft vernietigd met toepassing van artikel 31/1, wordt de omgevingsvergunning in beroep geweigerd.
…"

De artikelen 31/1, §1, 65 en 66, §6 OVD werden in het OVD ingevoegd door het Gemeentewegendecreet. Ze worden in de parlementaire voorbereiding als volgt toegelicht (MvT, *Parl.St.* Vl.Parl. 2018-19, nr. 1847/1, 45-47):

"Artikel 72 en 73

Deze artikelen voeren in het decreet betreffende de omgevingsvergunning een georganiseerd administratief beroep in tegen de beslissing van de gemeenteraad over de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg. Het gaat om een annulatieberoep bij de Vlaamse Regering.

In de huidige situatie is alleen beroep bij de Raad van State mogelijk tegen een beslissing van de gemeenteraad over de 'zaak der wegen'. Voor een vergunning waarbij aanpassingen aan het gemeentelijk wegennet zijn gemoeid waarover de gemeenteraad een positieve beslissing heeft genomen, komt het geregeld voor dat iemand die in het kader van een georganiseerd administratief beroep die vergunning wil aanvechten, zich genoodzaakt ziet om tegelijk de beslissing van de gemeenteraad aan te vechten bij de Raad van State. De vergunningverlenende overheid in graad van beroep is echter aan maximale termijnen gebonden en kan bijgevolg het arrest van de Raad van State niet afwachten. De Raad van State heeft bovendien geoordeeld dat een aanvrager die een negatieve beslissing over de 'zaak der

wegen' bestrijdt bij de Raad van State, alle belang daarbij verliest als hij ondertussen is geconfronteerd met een definitieve weigering van de vergunning (arrest nr. 238.501 van 13 juni 2017). Omgekeerd kan een persoon die zijn aanvraag in eerste aanleg geweigerd ziet na een negatieve beslissing van de gemeenteraad, de facto geen beroep instellen aangezien de vergunningverlenende overheid in graad van beroep gebonden blijft door de beslissing van de gemeenteraad.

Daarom wordt een nieuw artikel 31/1 ingevoegd (in een nieuwe onderafdeling 2/1). De invoering van het annulatieberoep leidt ook tot diverse aanpassingen in andere artikelen in het decreet betreffende de omgevingsvergunning (zie artikel 74 tot en met 79).

De regeling bepaalt dat tegen de beslissing van de gemeenteraad over de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van een gemeenteweg bij de Vlaamse Regering annulatieberoep kan worden ingesteld in kader van een administratief beroep tegen de vergunningsbeslissing: de aanvrager kan beroep instellen tegen een weigering van de vergunning na een negatief gemeenteraadsbesluit, maar ook een belanghebbende derde, adviesinstantie of het departement kan beroep instellen tegen de toekenning van de vergunning na een positief gemeenteraadsbesluit.

Aangezien de indiener van het beroepschrift tegen de vergunningsbeslissing een afschrift van zijn beroep bij de Vlaamse Regering tegen de gemeenteraadsbeslissing dient toe te voegen aan het dossier (zie artikel 75), zal hij eerst beroep moeten indienen bij de Vlaamse Regering. In de praktijk betekent dit dat het beroep bij de Vlaamse Regering ook binnen de beroepstermijn van dertig dagen tegen de vergunningsbeslissing zal moeten gebeuren.

Het is van belang om aan te stippen dat het alleen mogelijk is om bij de Vlaamse Regering beroep in te stellen tegen een gemeenteraadsbesluit over de gemeentewegen, als gelijktijdig beroep wordt ingediend tegen de vergunningsbeslissing. De voorwaarden om beroep te kunnen instellen tegen de vergunning zijn van overeenkomstige toepassing op het beroep bij de Vlaamse Regering. Zo zal de Vlaamse Regering geen beroepen behandelen waarbij de beroeper ten onrechte verzaakt heeft om te participeren aan het openbaar onderzoek.

De Vlaamse Regering beschikt in die materie over een annulatiebevoegdheid, waarbij ze het beroep toetst aan de bepalingen van het voorstel van decreet houdende de gemeentewegen en de daarin vermelde doelstellingen en principes, het eventuele gemeentelijke beleidskader en afwegingskader en de substantiële vormvereisten. De Vlaamse Regering beslist over het annulatieverzoek binnen negentig dagen na ontvangst van het dossier. Gelet op het schorsend karakter van het beroep en de exclusieve bevoegdheid van de gemeenteraad om te beslissen over de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van gemeentewegen, is die termijn een termijn van orde. De beroepsinstantie kan immers geen vergunning verlenen zonder

goedkeuringsbesluit van de gemeenteraad. De beslissingstermijn van de vergunningverlenende overheid in graad van beroep moet daarom van rechtswege opgeschort worden zolang de Vlaamse Regering geen beslissing heeft genomen over het annulatieverzoek (zie artikel 77).

Bovendien wordt op die manier gezorgd voor een gelijke rechtsbescherming tegen beslissingen tot aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van gemeentewegen, ongeacht of die tot stand zijn gekomen door (de wijziging van) een gemeentelijk rooilijnplan of in het kader van een vergunningsprocedure."

En verder:

"Artikel 77

…

Punt 2° expliciteert dat de beslissingstermijn in graad van beroep van rechtswege opgeschort is zolang de Vlaamse Regering geen beslissing heeft genomen over het annulatieverzoek tegen de gemeenteraadsbeslissing betreffende de aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van de gemeenteweg. Bij annulatie door de Vlaamse Regering kan de gemeenteraad een nieuw besluit nemen alvorens de beroepsinstantie binnen de omgevingsvergunningsprocedure beslist. Daarbij moet dan rekening worden gehouden met de dragende motieven van de regeringsbeslissing.

…"

4.

Met de verzoekende partij moet worden vastgesteld dat er een discrepantie bestaat tussen de duidelijke tekst van artikel 66, §6, tweede lid OVD, die stelt dat de omgevingsvergunning "wordt" geweigerd in graad van beroep "als de Vlaamse Regering de beslissing heeft vernietigd met toepassing van artikel 31/1", en de parlementaire voorbereiding bij dit artikel die stelt dat de gemeenteraad in dat geval "een nieuw besluit [kan] nemen alvorens de beroepsinstantie binnen de omgevingsvergunningsprocedure beslist".

De verzoekende partij argumenteert dat de verwerende partij ten onrechte heeft geweigerd om in te gaan op haar vraag om in toepassing van artikel 65 OVD de gouverneur te verzoeken om de gemeenteraad samen te roepen. Artikel 65 OVD is evenwel ingevoerd om te vermijden dat een beroepsprocedure zonder nut zou zijn in het specifieke geval dat de gemeenteraad geen beslissing heeft genomen over de zaak van de wegen. Het is verre van evident om dit artikel toe te passen in onderhavige situatie waarin de gemeenteraad wél een beslissing heeft genomen maar deze beslissing is vernietigd door de Vlaamse regering, in welk geval de

beroepsinstantie de omgevingsvergunning in graad van beroep moet weigeren volgens artikel 66, §6, tweede lid OVD dat specifiek handelt over deze hypothese.

De verzoekende partij stelt dat artikel 66, §6, tweede lid OVD, in de lezing dat deze bepaling er aan in de weg staat dat de gemeenteraad na vernietiging door de Vlaamse regering van haar beslissing over de zaak van de wegen (op nuttige wijze) een herstelbeslissing neemt, strijdig is met artikel 10 en 11 van de Grondwet.

De verzoekende partij stelt daarom de volgende prejudiciële vraag voor aan het Grondwettelijk Hof:

> "Schendt artikel 66, §6, tweede lid van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, zoals gewijzigd door artikel 76 van het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen
>
> • In de lezing dat dit artikel eraan in de weg staat dat na een vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing over de zaak der wegen na een beroep bij de minister de gemeenteraad alsnog een nieuwe beslissing neemt over de zaak der wegen
>
> • De artikelen 10 en 11 van de grondwet
>
> • Doordat het een onderscheid invoert tussen enerzijds de burger die een aanvraag tot omgevingsvergunning heeft ingediend met een verzoek tot aanleg van een gemeenteweg, en in graad van beroep wordt geconfronteerd door een vernietiging van de gemeenteraadbeslissing over de zaak der wegen en anderzijds de burger die een aanvraag tot omgevingsvergunning heeft ingediend en in graad van beroep wordt geconfronteerd door een afwezigheid van een gemeenteraadbeslissing over de zaak der wegen, waarbij de eerstgenoemde op grond van de gecontesteerde bepaling de vergunning automatisch geweigerd moet zien worden op grond van het gecontesteerde artikel 66, §6, tweede lid OVD, terwijl in het geval van de laatstgenoemde de bevoegde overheid verplicht is tot het richten van een verzoek tot de gouverneur om de gemeenteraad te verzoeken om een nieuwe beslissing te nemen
>
> • En doordat het een onderscheid invoert tussen enerzijds de burger die een aanvraag tot omgevingsvergunning heeft ingediend met een verzoek tot aanleg van een gemeenteweg, en in graad van beroep wordt geconfronteerd door een vernietiging van de gemeenteraadbeslissing over de zaak der wegen en anderzijds de burger die voordeel kan halen uit een gemeentelijk rooilijnenplan dat met toepassing van artikel 16 van het gemeentewegendecreet wordt goedgekeurd, en dat het voorwerp uitmaakt van een administratief beroep dat leidt tot een vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing, waarbij de eerstgenoemde op grond van de gecontesteerde bepaling de vergunning automatisch geweigerd moet zien worden op grond van het gecontesteerde artikel 66, §6, tweede lid OVD,

zodat de gemeenteraad zich niet opnieuw over de zaak kan uitspreken, terwijl in het geval van de laatstgenoemde de gemeenteraad zich wel opnieuw over het rooilijnenplan kan uitspreken.

- Zonder dat deze onderscheiden een verantwoording hebben die een wettig doel dient, objectief en pertinent is en evenredig zijn in het licht van die verantwoording."

Daarbij merkt de Raad op dat in de parlementaire voorbereiding bij de desbetreffende wijzigingsbepalingen uit het Gemeentewegendecreet wordt vooropgesteld dat "bij annulatie door de Vlaamse Regering […] de gemeenteraad een nieuw besluit [kan] nemen alvorens de beroepsinstantie binnen de omgevingsvergunningsprocedure beslist" en dat "op die manier gezorgd [wordt] voor een gelijke rechtsbescherming tegen beslissingen tot aanleg, wijziging, verplaatsing of opheffing van gemeentewegen, ongeacht of die tot stand zijn gekomen door (de wijziging van) een gemeentelijk rooilijnplan of in het kader van een vergunningsprocedure".

Aangezien de bestreden weigeringsbeslissing op determinerende wijze gesteund is op artikel 66, §6, tweede lid OVD komt het de Raad voor dat een antwoord op de prejudiciële vragen zoals geformuleerd in het beschikkend gedeelte nodig is om uitspraak te doen over het ingestelde beroep.

V. Beslissing

1. De debatten worden heropend.

2. De Raad stelt de volgende prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof:

   a. “Schendt artikel 66, §6, tweede lid van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, zoals gewijzigd door artikel 76 van het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen, in de lezing dat dit artikel eraan in de weg staat dat na een vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing over de zaak der wegen door de Vlaamse regering de gemeenteraad alsnog (op nuttige wijze) een nieuwe beslissing neemt over de zaak der wegen, de artikelen 10 en 11 van de grondwet, doordat het een onderscheid invoert tussen enerzijds de burger die een aanvraag tot omgevingsvergunning heeft ingediend met een verzoek tot aanleg van een gemeenteweg, en in graad van beroep wordt geconfronteerd door een vernietiging van de gemeenteraadbeslissing over de zaak der wegen en anderzijds de burger die een aanvraag tot omgevingsvergunning heeft ingediend en in graad van beroep wordt geconfronteerd door een afwezigheid van een gemeenteraadbeslissing over de zaak der wegen, waarbij de eerstgenoemde de vergunning automatisch geweigerd moet zien worden op grond van het gecontesteerde artikel 66, §6, tweede lid OVD, terwijl in het geval van de laatstgenoemde de bevoegde overheid verplicht is tot het richten van een verzoek tot de gouverneur om de gemeenteraad te verzoeken om een nieuwe beslissing te nemen.”

   b. “Schendt artikel 66, §6, tweede lid van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, zoals gewijzigd door artikel 76 van het decreet van 3 mei 2019 houdende de gemeentewegen, in de lezing dat dit artikel eraan in de weg staat dat na een vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing over de zaak der wegen door de Vlaamse regering de gemeenteraad alsnog (op nuttige wijze) een nieuwe beslissing neemt over de zaak der wegen, de artikelen 10 en 11 van de grondwet, doordat het een onderscheid invoert tussen enerzijds de burger die een aanvraag tot omgevingsvergunning heeft ingediend met een verzoek tot aanleg van een gemeenteweg, en in graad van beroep wordt geconfronteerd door een vernietiging van de gemeenteraadbeslissing over de zaak der wegen en anderzijds de burger die voordeel kan halen uit een gemeentelijk rooilijnplan dat met toepassing van artikel 16 van het gemeentewegendecreet wordt goedgekeurd en dat het voorwerp uitmaakt van een administratief beroep dat leidt tot een vernietiging van de gemeenteraadsbeslissing, waarbij de eerstgenoemde de vergunning automatisch geweigerd moet zien worden op grond van het gecontesteerde artikel 66, §6, tweede lid OVD, zodat de gemeenteraad zich niet opnieuw over de zaak kan uitspreken, terwijl in het geval van de laatstgenoemde de gemeenteraad zich wel opnieuw over het rooilijnplan kan uitspreken.”

3. De verdere behandeling van de zaak wordt voor onbepaalde tijd uitgesteld.

Dit arrest is uitgesproken in zitting van 24 november 2022 door de vijfde kamer.

De griffier,	De voorzitter van de vijfde kamer,
Bart VOETS	Pieter Jan VERVOORT